

FESTYN PARAFIALNY

Jak co roku w święto Matki Boskiej Częstochowskiej obchodziliśmy imieniny Parafii. Uroczysta suma zgromadziła wielu parafian a także wielu gości. Podobnie było po południu. W drugiej uroczystej Mszy, którą celebrował nasz parafianin, ks. Dariusz Pater uczestniczyli także Rycerze Kolumba ze wszystkich starachowickich Rad. Tematem wiodącym homilii było rozważanie wiary i modlitwy do Matki Bożej. Po Mszy Św. przed starą kaplicą rozpoczął się parafialny festyn. Zespół Caritasu, główny organizator corocznych pikników, serwował wiele smakołyków od grillowanych kiełbasek do różnorodnych ciast upieczonych i ofiarowanych przez Panie z kół różańcowych. Parafialny Caritas, podobnie jak w latach ubiegłych zbierał fundusze na zakup pomocy szkolnych dla dzieci. Nie zabrakło także wielu zabaw w których uczestniczyli zwłaszcza młodszy uczestnicy festynu parafialnego. Okazuje się, że to już po raz siódmy nasi parafianie hojnie obdarowywali na ten szczytny cel. Nie zabrakło również i sponsorów, a byli nimi:

- Urząd Miasta,
- Hotel „Senator”
- „EDUŚ”- Centrum Edukacji i Zabawy
- „RETE” - Serwis Komputerowy
- Piekarnia - P. Dariusza Wojteczka
- Sklep Spożywczo- Przemysłowy –P.P. Bożena Słomka, Dariusz Słomka
- Hurtownia „MAT”
- Hurtownia „KWAS-MAR”
- Wypożyczalnia Kaset Wideo– P. Marka Gajka
- Hurtownia „Carmen”
- P.P. Jolanta i Kamil Mazonik
- Michał Celuch
- Dorota i Tomasz Słomińscy

Organizatorzy na czele z Ks. Proboszczem dziękują wszystkim darczyńcom!

P.P.-zdjęcia i tekst

Pogoda nam nie straszna nawet gdy pada.
W imieniu organizatorów, zapraszamy za rok!

Za miedzą!

W swoich wyprawach po Ukrainie — Andrzej Cygan spotykał również mieszkające i pracujące tam siostry zakonne. Niech te zdjęcia udokumentują ogrom pracy jaką wykonują w swojej posłudze.

Siostry benedyktynki misjonarki posługują modląc się i pracując w 10 miejscach na Ukrainie: w diecezji kamieniecko-podolskiej, łuckiej, kijowsko-żytomierskiej, odesko-synferopolskiej i charkowsko-zaporoskiej oraz na Białorusi w diecezji witebskiej.

Siostry starają się modlić i pracować w wielbieniu Boga, żyjąc duchem Reguły św. Benedykta, która uczy, by nie mieć nic cenniejszego od Chrystusa.

U początku naszych wspólnot na Ukrainie stał s. Kława Szeszcak, która w czasach reżimu komunistycznego, na początku lat siedemdziesiątych wielokrotnie wyjeżdżała na Ukrainę, by odwiedzić zaprzyjaźnionych kapłanów — zwłaszcza ks. inf. Antoniego Chomiczkiego — którzy po wojnie i przeżyciu łagrów sowieckich, pracowali na Podolu.

Siostry benedyktynki pracują obecnie w Barze, Żmerynie, Szaregrodzie, Kamieńcu Podolskim, Wołoczysku, Dorebeżynie, Łucku, Białej Cerkwi, Izmailu, Ługańsku oraz w Teleczynie na Białorusi. Do niektórych form posługi zaliczyć można: katechizację dzieci i młodzieży oraz przygotowanie do sakramentów osób, które przekroczyły wiek ich przyjęcia, prowadzenie rekolekcji i spotkań dla dzieci i młodzieży, przyjmowanie grup pielgrzymów w okresie wakacyjnym w klasztorze w Barze, pracownię haftu, opłatkarnię, pracę w zakrystii, odwiedzanie osób starszych i chorych oraz dawanie świadectwa o Chrystusie przez modlitwę, cierpienie i świadectwo życia poświęconego Bogu.

ZGROMADZENIE SIÓSTR BENEDYKTYNEK MISJONAREK NA UKRAINIE

Adres głównego domu na Ukrainie:

Siostry Benedyktynki Misjonarki

Winnicki Okr., 23000 BAR
ul. Monastyrska 55
UKRAINA
tel. 00380 4341 24188
e-mail: benemisbar@mail.ru

Za modlitwy i ofiary z serca dziękujemy. Każdego dnia w naszych modlitwach polecamy Dobremu Bogu tych, którzy wspierają nas modlitwą i ofiarą pieniężną. Bóg zapłać!

Jeżeli możesz nas wspomóc, podajemy numer konta w Polsce:
Diecezja Elcka „Misje”, Plac Katedralny 1, 19-300 Elk
04-1240-1851-1111-0000-1411-2531
z dopiskiem „Benedyktynki - Ukraina”

Największym wyzwaniem dla sióstr stała się pomoc w duszpasterstwie i katechizacji w odradzających się po upadku komunizmu parafiach, które często są małymi wspólnotami wiernych. W 1991 r. siostry przejęły stary, XVII-wieczny, zrujnowany przez okres komunizmu, klasztor w Barze. Został on odremontowany. Niestety, w dalszym ciągu ten zabytkowy budynek potrzebuje renowacji — zwłaszcza osuszenia, które jest dużym, ale koniecznym przedsięwzięciem, gdyż zawilgocone pomieszczenia klasztorne są niezdrowe dla normalnego życia i pracy sióstr.

